

DET DANSKE FILMINSTITUTS BIBLIOTEK

ARVEPRINSEN

**PROGRAMMER
CREDITS MM.**

181

Arveprinsen

Sensationsfilm i 3 Akter

PERSONERNE:

Carlos, regerende Fyrste i Cerdanien . Hr. O. Kiertzner
Ernesto, hans Fætter Hr. V. Møller
Hertugen af Barca, Rigets Kansler . . Hr. Kai Lind
Mercedes, hans Datter Frk. Gudrun Houlberg
Flavia, Ernestos Søster Fru Hildur Møller
Antonio, Zigeunernes Høvding . . . Hr. Rich. Jensen
Lola, Zigeunerske Fru Ellen Tegner
Gagool, Spaakone Fru Petrine Sonne

Handlingen foregaar i Cerdanien.

Cerdanien er Krigens og Elskovens Land, og denne Fortælling beretter om Krigen mellem de to kongelige Fættre Carlos og Ernesto, og om Zigeunerdanserinden Lolas haabløse Elskov til Landets Hersker.

Over Cerdanien herskede i Kraft af sin Byrd den unge Prins Carlos, og det vilde Folk, hvis Hovedbestanddel var Zigeunere, bøjede sig villigt under hans Scepter, thi Carlos var en ædel og rettænkende Mand.

Arveprins Ernesto saa med stigende Mishag den unge Fyrste vinde Popularitet hos Folket, thi han var Carlos mest forbitrede Fjende, og ved utallige Lejligheder havde han søgt at komme ham til Livs — hans Attraa stod til at være Cerdaniens Hersker — og et Mord afskrækkede ham ikke, blot det førte til Maalet.

Endelig tilbød den længe ventede Lejlighed sig; ved Hjælp af en Helvedesmaskine sprængte Ernesto den kongelige Yacht i Luften, og den næste Dag blev han udraabt til Cerdaniens Hersker; thi alle Mennesker troede, at Carlos havde fundet Døden paa sit Skib.

Carlos Elskede, Prinsesse Mercedes, begræd sin tabte Lykke. Kanonerne tordnede deres Hyldest til den nye Regent, og Ernesto triumferede, uden at ængstes over sin onde Gerning, uden at føle Ansvar over den Forbrydelse, han skyldte sin Ophøjelse.

Endnu var der ingen, der anede, at Carlos var bleven skyllet i Land og reddet i aller sidste Øjeblik, reddet af den vise Zigeunerkvind, Gagool, der havde ført den dødrætte Fyrste til sit Telt.

Gagool var Spaakone og nød almindelig Agtelse blandt Zigeunerne, thi hendes dunkle Profetier gik altid i Opfyldelse, og ingen vovede at trodse et Varselsord, der udgik fra Gagools Læber.

Carlos nærede endnu ingen Mistanke til Ernesto, men Gagool forklarede ham, hvem det skyldtes, at hans Skib nu var et rygende Vrag, og hun advarede ham og gav ham gode Raad.

Da Carlos forlod Spaakonens Telt, mødte han Zigeunerdanserinden Lola, der længe havde fulgt ham og søgt alle Midler for at vinde ham.

Thi Lola elskede Carlos — vildt og lidenskabeligt — men Carlos ænsede hende ikke, for ham var der kun en Kvinde i Verden, den blide, blonde Prinsesse Mercedes, hans Barndomskærlighed, som han var forblevet tro.

Og nu opsøgte Lola Gagool for at bede hende sige, om hun stadig skulde forblive ubønhørt.

Men Gagool saa ud i Natten, og medens et sælsomt Smil dannede sig om hendes Læber sagde hun:

„En Fyrste skal bejle til dig!“

Trøstet og stolt forlod Lola Teltet. Næste Morgen vilde hun drage mod Slottet. — —

Da Kanontordenen var paa sit højeste, og Ernesto ikke mere nærede nogen Angest for Opdagelse, stod han pludselig over for Carlos, den hadede, frygtede, som han troede død.

Carlos Øjne var nu blevet aabnede for Ernestos For-

raderi, og han bebrejdede ham i bitre Ord hans skændige Gerning.

Et Øjeblik tabte Ernesto Fatningen — men det var kun et kort Nu, thi han var raadsnar og hensynsløs — og da Carlos stod paa den Faldlem, der skjulte Nedgangen til Slottets underjordiske Fængsel, betænkte Ernesto sig ikke længe, han trykkede paa den Knap, der fik Maskineriet til at fungere, og Carlos var Fange — Fange i sit eget Slot.

... I den Deputation af Zigeunere, der indfandt sig for at hilse paa den nye Regent, var ogsaa Lola.

Og hurtig gik Gagools Spaadom i Opfyldelse. Thi da Lola fortalte Ernesto, at hun vidste, at Carlos ikke var død, havde han ikke Kraft til at lukke hendes Mund, til at lade hende fængsle, saa betaget blev han over hendes dragende Øjne og vilde Skønhed.

Lola besluttede at blive hos Ernesto for gennem ham at skaffe sig Vej til Carlos, thi hun elskede den fangne Fyrste, og nu mente hun, vilde han sikkert ikke afvise hende.

Zigeunernes Høvding, Antonio, søgte forgæves at drage Lola med sig, men Ernesto vilde beholde den skønne Zigeunerske hos sig.

Antonio, der elskede Lola, og hvis Harme over for

Ernesto var stor, drog tilbage til Lejren for at rejse Zigeunerne mod den nye Regent. Ernesto skulde bøde med Livet til Straf for den Forhaanelse, han havde tilføjet Zigeunerfolket. Lola havde formaaet Ernesto til at vise hende den hemmelige Vej til Carlos Fængsel, og her havde hun en Samtale med den fangne Fyrste uden Vidner.

Lola bønfaaldt ham om at drage ud af Riget og tage hende til Ægte, men Carlos afviste hende med kold Foragt.

Da Lola mærkede, at ethvert Forsøg paa at omstemme Carlos var frugtesløst, vendte hendes Følelser sig til Had. Og hun anvendte nu al den Magt, hun havde over Ernesto til Skade for den fangne.

Carlos skulde dø under Pinsler i det middelalderlige Torturinstrument „Jernjömfruen“.

Antonio havde rejst sine trofaste Zigeunere; og ægget og ophidset af Gagool, der havde robet, at Carlos ikke var død, drog den store Skare mod Residensslottet for at komme den retmæssige Hersker til Hjælp og for at hævnere deres Anfører.

Lolas dæmoniske Ynde havde fuldkommen fortryllet Ernesto, han vilde gøre den forslagne, ærgerrige Pige til sin Hustru. Dette mødte Modstand hos Ernestos nær-

meste Slægt, men han ænsede det ikke. Han afviste sin ledende Statsmand, der søgte at afværge Skandalen, han afviste sin Søster, der indstændigt bad ham opgive sit Fortsæt. — Da rygtedes det, at Zigeunerne stod foran Slottets Porte, kampberedte, for at kræve Lola tilbage og for at faa Underretning om Carlos Død.

Ernesto lod den fangne Carlos føre til Torturkammeret og indsætte ham i det frygtede Marterinstrument „Jernjomfruen“ og Lola dansede for den dødsdømte for at forlænge hans Kvaler og forstærke hans Lidelser.

Men det var til ingen Lykke — Ernestos korte Herskerdrøm var til Ende, Zigeunerne drog ind paa Slottet og fandt ved Prinsesse Mercedes Hjælp Vej til den fangnes Fængsel. Carlos blev befriet, men den tapre Antonio fandt Døden; Lola blev ført ned af Zigeunerne, og Carlos og Mercedes blev lykkeligt forenede.

Efter disse Begivenheder blev der Fred i Cerdanien.

Paa Mercedes Bøn blev Ernestos ikke dømt til Døden, men benaadet med Landsforvisning.

Men over Lola tog Zigeunerne en frygtelig Hævn, fordi hun havde ført Antonio i Døden og bragt Vanære over Folket.

Bundet til en vild Hest blev hun jaget bort over Cerdaniens vidtstrakte Land; Hesten fo'r af Sted, hidset af sin paatvungne Byrde, og det frygtelige Ridt blev Lolas sidste.

Arveprinsen.

Sensationsfilm i tre Akter.

Carlos, regerende Fyrste i Cerdanien ... Herr O. Kiertzner.
Ernesto, hans Fætter Herr V. Møller.
Hertugen af Barca, Rigets Kansler Herr Kai Lind.
Mercedes, hans Datter Frk. Gudrun Houlberg.
Flavia, Ernestos Søster Fru Hildur Møller.
Antonio, Zigeunernes Høvding Herr Rich. Jensen.
Lola, Zigeunerske Fru Ellen Tegner.
Gagool, Spaakone Fru Petrine Sonne.

Handlingen foregaar i Cerdanien.

Cerdanien er Krigens og Elskovens Land, og denne Fortælling beretter om Krigen mellem de to kongelige Fættre Carlos og Ernesto, og om Zigeunerdanserinden Lolas haabløse Elskov til Landets Hersker.

Over Cerdanien herskede i Kraft af sin Byrd den unge Prins Carlos, og det vilde Folk, hvis Hovedbestanddel var Zigeunere, bøjede sig villigt under hans Scepter, thi Carlos var en ædel og rettænkende Mand.

Arveprins Ernesto saa med stigende Mishag den unge Fyrste vinde Popularitet hos Folket, thi han var Carlos mest forbitrede Fjende, og ved utallige Lejligheder havde han søgt at komme ham til Livs — hans Attraa stod til at være Cerdaniens Hersker — og et Mord afskrækkede ham ikke, blot det førte til Maalet.

Endelig tilbød den længe ventede Lejlighed sig; ved Hjælp af en Helvedesmaskine sprængte Ernesto den kongelige Yacht i Luften, og den næste Dag blev han udraabt til Cerdaniens Hersker, thi alle Mennesker troede, at Carlos havde fundet Døden paa sit Skib.

Carlos Elskede, Prinsesse Mercedes, begræd sin tabte Lykke. Kanonerne tordnede deres Hyldest til den nye Regent, og Ernesto triumferede, uden at ængstes over sin onde Gerning, uden at føle Ansvar over den Forbrydelse, han skyldte sin Ophøjelse.

Endnu var der ingen, der anede, at Carlos var bleven skyllet i Land og reddet i aller sidste Øjeblik, reddet af den vise Zigeunerkvind, Gagool, der havde ført den dødtrætte Fyrste til sit Telt.

Gagool var Spaakone og nød almindelig Agtelse blandt Zigeunerne, thi hendes dunkle Profetier gik altid i Opfyldelse, og ingen vovede at trodse et Varselsord, der udgik fra Gagools Læber.

Carlos nærrede endnu ingen Mistanke til Ernesto, men

Gagool forklarede ham, hvem det skyldtes, at hans Skib nu var et rygende Vrag, og hun advarede ham og gav ham gode Raad.

Da Carlos forlod Spaakonens Telt, mødte han Zigeuner-danserinden Lola, der længe havde fulgt ham og søgt alle Midler for at vinde ham.

Thi Lola elskede Carlos — vildt og lidenskabeligt — men Carlos ænsede hende ikke, for ham var der kun en Kvinde i Verden, den blide, blonde Prinsesse Mercedes, hans Barndomskærlighed, som han var forblevet tro.

Og nu opsøgte Lola Gagool for at bede hende sige, om hun stadig skulde forblive ubønhørt.

Men Gagool saa ud i Natten, og medens et sælsomt Smil dannede sig om hendes Læber sagde hun:

»En Fyrste skal bejle til dig!«

Trøstet og stolt forlod Lola Teltet. Næste Morgen vilde hun drage mod Slottet. — —

Da Kanontordenen var paa sit højeste, og Ernesto ikke mere nærrede nogen Angst for Opdagelse, stod han pludselig over for Carlos, den hadede, frygtede, som han troede død.

Carlos Øjne var nu blevet aabnede for Ernestos Forræderi, og han bebrejdede ham i bitre Ord hans skændige Gerning.

Et Øjeblik tabte Ernesto Fatningen — men det var kun et kort Nu, thi han var raadsnar og hensynsløs — og da

Carlos stod paa den Faldlem, der skjulte Nedgangen til Slottets underjordiske Fængsel, betænkte Ernesto sig ikke længe, han trykkede paa den Knap, der fik Maskineriet til at fungere, og Carlos var Fange — Fange i sit eget Slot.

. . . I den Deputation af Zigeunere, der indfandt sig for at hilse paa den nye Regent, var ogsaa Lola.

Og hurtigt gik Gagools Spaadom i Opfyldelse. Thi da Lola fortalte Ernesto, at hun vidste, at Carlos ikke var død, havde han ikke Kraft til at lukke hendes Mund, til at lade hende fængsle, saa betaget blev han over hendes dragende Øjne og vilde Skønhed.

Lola besluttede at blive hos Ernesto for gennem ham at skaffe sig Vej til Carlos, thi hun elskede den fangne Fyrste, og nu mente hun, vilde han sikkert ikke afvise hende.

Zigeurnes Høvding, Antonio, søgte forgæves at drage Lola med sig, men Ernesto vilde beholde den skønne Zigeunerske hos sig.

Antonio, der elskede Lola, og hvis Harme over for Ernesto var stor, drog tilbage til Lejren for at rejse Zigeunerne mod den nye Regent. Ernesto skulde bøde med Livet til Straf for den Forhaanelse, han havde tilføjet Zigeunerfolket. Lola havde formaaet Ernesto til at vise hende den hemmelige Vej til Carlos Fængsel, og her havde hun en Samtale med den fangne Fyrste uden Vidner.

Lola bønfaaldt ham om at drage ud af Riget og tage

hende til Ægte, men Carlos afviste hende med kold Foragt.

Da Lola mærkede, at ethvert Forsøg paa at omstemme Carlos var frugtesløst, vendte hendes Følelser sig til Had. Og hun anvendte nu al den Magt, hun havde over Ernesto til Skade for den fangne.

Carlos skulde dø under Pinsler i det middelalderlige Torturinstrument »Jernjomfruen«.

Antonio havde rejst sine trofaste Zigeunere; og ægget og ophidset af Gagool, der havde røbet, at Carlos ikke var død, drog den store Skare mod Residensslottet for at komme den retmæssige Hersker til Hjælp og for at hævne deres Anfører.

Lolas dæmoniske Ynde havde fuldkommen fortryllet Ernesto, han vilde gøre den forslagne, ærgerrige Pige til sin Hustru. Dette mødte Modstand hos Ernestos nærmeste Slægt, men han ænsede det ikke. Han afviste sin ledende Statsmand, der søgte af afværge Skandalen, han afviste sin Søster, der indestændigt bad ham opgive sit Fortsæt. — Da rygtedes det, at Zigeunerne stod foran Slottets Porte, kampberedte, for at kræve Lola tilbage og for at faa Underretning om Carlos Død.

Ernesto lod den fangne Carlos føre til Torturkammeret og indsætte ham i det frygtede Marterinstrument »Jernjomfruen« og Lola dansede for den dødsdømte for at forlænge hans Kvaler og forstærke hans Lidelser.

Men det var til ingen Lykke — Ernestos korte Herskerdrøm var til Ende, Zigeunerne drog ind paa Slottet og fandt ved Prinsesse Mercedes Hjælp Vej til den fangnes Fængsel. Carlos blev befriet, men den tapre Antonio fandt Døden; Lola blev ført ned af Zigeunerne, og Carlos og Mercedes blev lykkeligt forenede.

Efter disse Begivenheder blev der Fred i Cerdanien.

Paa Mercedes Bøn blev Ernesto ikke dømt til Døden, men benaadet med Landsforvisning.

Men over Lola tog Zigeunerne en frygtelig Hævn, fordi hun havde ført Antonio i Døden og bragt Vanære over Folket.

Bundet til en vild Hest blev hun jaget bort over Cerdaniens vidtstrakte Land; Hesten for af Sted, hidset af sin paatvungne Byrde, og det frygtelige Ridt blev Lolas sidste.

AL MUSIK faas hos Peder Friis Musikforlag, rederi Fks-
borggade 14. Telefon 8846.

Forlang altid

C. B. Møller & Co.s Cigaretter.

Fra de dyreste til de billigste, altid fineste Kvaliteten!

Mineralvandsfabriken

„SAXO“

anbefaler Appollinaris og Citronvand.

DANMARK
SRH

A/S FILMFABRIKEN
„DANMARK“
 GL. TORV 10—12 KOPENHAGEN B.
 TELEGRAMMADRESSE: COPYFILM, KOPENHAGEN

LOLA

Sensationsfilm in 3 Akten

Carlos, regierender Fürst in Cerdanien	Herr O. Kiertzner
Ernesto, sein Vetter	Herr V. Möller
Der Herzog von Barca, Kanzler des Reiches	Herr Kai Lind
Mercedes, seine Tochter	Frl. Gudrun Houlberg
Flavia, Ernesto's Schwester	Frau Hildur Möller
Antonio, Häuptling der Zigeuner	Herr Rich. Jensen
Lola, Zigeunerin	Frau Ellen Tegner
Gagool, Wahrsagerin	Frau Petrine Sonne

Die Handlung spielt in Cerdanien.

CERDANIEN ist das Land des Krieges und der Liebe. Diese Erzählung berichtet von dem Kriege zwischen den beiden königlichen Vettern Carlos und Ernesto und von der hoffnungslosen Liebe der Zigeunertänzerin Lola zu des Landes Herrscher.

Kraft seiner Geburt herrschte der jugendliche Prinz Carlos in Cerdanien, und willig beugte sich die wilde Bevölkerung, die hauptsächlich aus Zigeunern bestand, seinem Szepter, denn Carlos war ein edler und rechtlich denkender Mann.

Der Erbprinz Ernesto sah mit steigendem Missfallen, wie der junge Fürst die Beliebtheit des Vol-

kes gewann. Er war Carlos' erbittertster Feind und hatte bei zahllosen Gelegenheiten versucht, ihm ums Leben zu bringen — nach dem Herrscherthron Cerdaniens ging sein Trachten, und selbst vor einem Morde schreckte er nicht zurück, wenn er ihn zum Ziele führen konnte.

Endlich bot sich ihm die langersehnte Gelegenheit. Mit Hülfe einer Höllenmaschine sprengte Ernesto die königliche Yacht in die Luft, und am nächsten Tage wurde er als Cerdaniens Herrscher ausgerufen; denn alle Welt glaubte, dass Carlos auf seinem Schiffe den Tod gefunden hätte.

DANMARK
SOL

DANMARK FILMS

DANMARK
SOL

leidenschaftlich; Carlos aber beachtete sie nicht, für ihn gab es nur ein einziges Weib in der Welt — die sanfte, blonde Prinzessin Mercedes, seine Kindheitsliebe, der er treu geblieben war.

Da suchte Lola Gagool auf, um aus ihrem Munde zu hören, ob denn ihre Liebe immer unerwidert bleiben würde.

Gagool aber sah in die Nacht hinaus und sagte, indem ein seltsames Lächeln ihre Lippen umspielte: „Ein Fürst wird um Dich freier!“ Getröstet und stolz verliess Lola das Zelt. Am nächsten

Carlos' Braut, Prinzessin Mercedes, beweinte ihr verlorenes Glück. Kanonen donnerten dem neuen Regenten ihre Huldigung zu, und Ernesto triumphierte — ohne Angst über seine böse Tat, ohne Reue zu empfinden über das Verbrechen dem er seine Erhöhung verdankt.

Noch ahnte niemand, dass Carlos ans Land getrieben und im allerletzten Augenblicke gerettet worden war, gerettet von der weisen Zigeunerin Gagool, die den totmüden Fürsten zu ihrem Zelte führte.

Gagool war Wahrsagerin und genoss allgemeine Achtung bei den Zigeunern; denn ihre dunklen Prophezeiungen gingen immer in Erfüllung, und niemand wagte einem warnenden Worte von Gagool's Lippen zu trotzen.

Carlos hatte noch keinen Verdacht gegen Ernesto gefasst; doch Gagool öffnete ihm die Augen. Sie erzählte ihm, wem er es zu verdanken hätte, dass sein stolzes Schiff nun ein rauchendes Wrack sei; sie warnte ihn und gab ihm gute Ratschläge.

Als Carlos das Zelt der Wahrsagerin verlies, begegnete er Lola, der Zigeunertänzerin. Lange hatte sie ihn schon verfolgt und mit allen Mitteln versucht, ihn zu gewinnen.

Denn Lola liebte Carlos — wild und

Morgen wollte sie nach dem Schlosse . . .

Als der Kanonendonner am stärksten dröhnte, und Ernesto keine Angst vor Entdeckung mehr nährte, stand er plötzlich Carlos gegenüber, dem Gehassten, Gefürchteten, den er tot glaubte.

Carlos, der nun Ernesto's Verräterei durchschaut hatte, warf ihm in bitteren Worten seine schändliche Handlungsweise vor.

Erst schien es, als ob Ernesto die Fassung verlöre — das dauerte aber nur einen kurzen Augenblick, denn er fasste schnell entschlossen und rücksichtslos einen Plan — und da Carlos gerade auf der Falltür stand, die den Eingang zu dem unterirdischen Gefängnis des Schlosses verbarg, bedachte er sich nicht lange, sondern drückte

DANMARK
SOL

DANMARK FILMS

DANMARK
SOL

dem Zigeunerwolke zugefügt hatte. Lola hatte Ernesto dazu vermocht, ihr den heimlichen Weg zu Carlo's Gefängnis zu zeigen, und nun hatte sie dort mit dem gefangenen Fürsten eine Zusammenkunft ohne Zeugen.

Lola beschwor ihn, mit ihr das Land zu verlassen und sie zur Frau zu nehmen; doch Carlos wies sie mit kalter Verachtung zurück.

Als Lola merkte, dass jedweder Versuch, Carlos umzustimmen, vergeblich sei, da verwandelte sich ihre Liebe in Hass. Und nun wendete

sie alle die Macht, die sie über Ernesto hatte, zum Schaden des Gefangenen an.

Carlos sollte sterben unter den Qualen des mittelalterlichen Folterwerkzeugs „die eiserne Jungfrau“.

Antonio hatte sich mit seinen getreuen Zigeunern zum Aufbruch gerüstet, und aufgereizt und angefeuert durch Gagool, die verraten hatte, dass Carlos nicht tot war, zog die grosse Schar nach dem Residenzschlosse, um dem rechtmässigen Herrscher zu Hilfe zu kommen, und um ihren Anführer zu rächen.

Lola's dämonische Reize hatten Ernesto so vollständig bezaubert, dass er das verschlagene, ehrgeizige Mädchen zu seiner Gemahlin machen

auf den Knopf, der die Maschinerie in Bewegung setzte, und Carlos war gefangen — gefangen in seinem eigenen Schloss.

Unter der Zigeunerdeputation, die sich auf dem Schlosse einfand, um den neuen Herrscher zu begrüßen, befand sich auch Lola.

Und schnell ging Gagool's Prophezeiung in Erfüllung. Als Lola Ernesto mitteilte, sie wisse, dass Carlos am Leben wäre, hatte er nicht die Kraft, ihr den Mund zu verschliessen und sie einsperren zu lassen, so sehr war er von ihren lockenden Augen und von ihrer wilden Schönheit bezaubert.

Lola beschloss bei Ernesto zu bleiben, um durch ihn zu Carlos zu gelangen. Noch immer liebte sie den gefangenen Fürsten, und sie meinte, nun würde er sie sicher nicht zurückweisen.

Der Zigeunerhüptling Antonio versuchte vergeblich Lola mit sich zu nehmen; Ernesto wollte sich nicht von der schönen Zigeunerin trennen.

Doch Antonio liebte Lola und empfand heftigen Zorn gegen Ernesto. Er begab sich zum Lager zurück, um die Zigeuner zur Empörung gegen den neuen Regenten aufzureizen. Mit dem Leben sollte Ernesto den Hohn bezahlen, den er

DANMARK
SPIL

DANMARK FILMS

DANMARK
SPIL

Zigeuner zogen in das Schloss ein und gelangten mit Prinzessin Mercedes' Hilfe zu dem Kerker des Gefangenen. Carlos wurde befreit; der tapfere Antonio aber fand den Tod. Lola führte die Zigeuner mit sich fort, und Carlos und Mercedes wurden glücklich vereint.

Nach diesen Begebenheiten herrschte Friede in Cerdanien.

Auf Mercedes' Bitte wurde Ernesto nicht zum Tode verurteilt, sondern begnadigt, aber aus dem Lande verbannt.

An Lola aber, übten die Zigeuner

wollte. Hierin stieß er auf Widerstand vonseiten seiner Familie, doch er kehrte sich nicht daran. Er wies seinen leitenden Staatsmann ab, der versuchte, den Skandal zu verhindern, er wies seine Schwester ab, die ihn inständig bat, seinen Vorsatz aufzugeben. . . . Da verbreitete sich das Gerücht, die Zigeuner ständen kampfbereit vor den Toren des Schlosses, um Lola zurückzufordern, und um Aufschluss über Carlo's Tod zu verlangen.

Nun liess Ernesto den gefangenen Carlos zur Folterkammer führen und in das gefürchtete Folterinstrument „die eiserne Jungfrau“ stecken. Und Lola tanzte dem zum Tode Verurteilten etwas vor, um seine Qualen zu vergrößern und seine Leiden zu verlängern.

Alles dies brachte aber Ernesto und Lola kein Glück — Ernesto's kurzer Herrschertraum war zu Ende. Die

eine fürchterliche Rache, weil sie Antonio's Tod verschuldet und Schande über den Stamm gebracht hatte. Auf ein wildes Pferd gebunden wurde sie über das weitgestreckte Land Cerdaniens hinausgejagt. Erregt durch die ihm aufgezwungene Bürde schoss das Pferd dahin, und dieser fürchterliche Ritt war Lola's letzter.

Kodewort: Lola.